

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 13

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
“Управління бізнесом в умовах глобальної нестабільності”
м. Київ, МАУП, 26 березня 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 25.02.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 13: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. “Управління бізнесом в умовах глобальної нестабільності”, 26 березня 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2015. — 300 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичної конференції, присвяченої проблемам реформування системи управління бізнесом в умовах розгортання кризових ситуацій та глобальної нестабільності.

Для науковців і громадсько-політичних діячів, керівників та власників бізнесу, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і бізнесу.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

ЗМІСТ

СТІЙКИЙ РОЗВИТОК БІЗНЕСУ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Баєва О. В.

Система менеджменту безпеки та охорони здоров'я як складова інтегрованого управління якістю на підприємствах 8

Мовчан А. В.

Кібернетична безпека України в умовах нестабільності національної економіки 12

Захожай В. Б., Колесник В. М.

Шляхи підвищення ефективності управління витратами феросплавних підприємств 16

Баєв В. В.

Економічне обґрунтування розвитку медичного туризму в Україні 19

Давидов О. І.

Управління розвитком підприємств: вартісно-орієнтований підхід 22

Тьорло В. О., Приходько Г. Г.

Проблеми управління інвестиційною діяльністю компанії з імпорту в Україну нафтопродуктів за умов нестабільності національної економіки 25

Таранець В. О.

Критерії класифікації моделей економічного зростання й розвитку 29

Лобов С. П.

Продуктовий підхід до економічної оцінки управлінських інформаційних систем 35

Лопатенко Л. О., Лопатенко Д. Б.

Розвиток ринку автосервісу України в сучасних умовах 38

Бородін М. Ю.

Забезпечення енергетичної безпеки національної економіки 42

Головач Н. В.

Розвиток системи управління персоналом на підприємстві в умовах кризи 45

Левченко М. О.

Удосконалення асортименту продукції підприємств громадського харчування за рахунок використання нових видів сировини 49

Берестецька Л. М.

Тенденції розвитку інтернет-бізнесу в Україні 54

Середюк К. В.

Вдосконалення механізму бізнес-планування діяльності підприємств України: організаційні аспекти 60

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ КОМПАНІЇ З ІМПОРТУ В УКРАЇНУ НАФТОПРОДУКТІВ ЗА УМОВ НЕСТАБІЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Становлення і розвиток української державності, вип. 13, с. 25–28

Останнім часом значна увага в Україні приділяється інвестиційним процесам, без яких неможливо досягти помітних успіхів в економічному розвитку. Особливо нагальним за існуючих умов є необхідність залучення фінансових ресурсів в реальний сектор української економіки, зокрема в паливно-енергетичну галузь. Україна гостро відчуває дефіцит інвестиційних ресурсів і повинна шукати шляхи покращення інвестиційної діяльності підприємств. При цьому завдання відродження ринку фінансових інвестицій і капіталів включає як коротко- так і середньостроковий аспекти, що передбачає підвищення ефективності функціонування банківської системи. Довгостроковий аспект пов'язаний переважно з вирішенням проблеми розвитку ринку акціонерних капіталів і державних цінних паперів.

Відповідно до закону України “Про інвестиційну діяльність” від 18.09.1991 р., під інвестиціями розуміються усі види майнових і інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті чого створюється прибуток, або досягається соціальний ефект [1].

У сучасній зарубіжній літературі термін “інвестування” часто трактується як придбання цінних паперів (акцій, облігацій). В Україні цей термін ідентифікується переважно з поняттям “капітальні вкладення”. Інвестиції в цьому разі розглядаються як фінансування у відтворення основних фондів (споруд, обладнання, транспортних засобів) суб'єктів господарювання. Водночас інвестиції можуть спрямовуватись на поповнення обігових коштів, придбання нематеріальних активів (патентів, ліцензій, ноу-хау) [2, с. 34].

Слід зазначити, що реальні інвестиції, відіграють винятково важливу роль як в економіці країни, так і будь-якого підприємства, тому що вони виступають основою для:

- систематичного відновлення основних виробничих фондів підприємства і здійснення політики розширеного відтворення;

- прискорення НТП і поліпшення якості продукції;
- структурної перебудови суспільного виробництва та збалансованого розвитку всіх галузей народного господарства;
- створення необхідної сировинної бази промисловості;
- вирішення чи пом'якшення проблеми безробіття.

Таким чином, інвестиції потрібні не тільки для оздоровлення економіки країни, але й і для вирішення на цій основі багатьох соціальних проблем, на-самперед — підйому життєвого рівня населення.

Під час економічної кризи інвестиційна діяльність в Україні значно знизилася. Попит на інвестиції падав значно швидше ніж виробництво валового продукту. Однією з причин такого становища, було те, що інфляція значно знецінювала інвестиційні засоби. Протягом останніх років спостерігається тенденція до зниження частки довгострокових кредитів, наданих суб'єктам господарювання усіх форм власності в загальному обсязі кредитів в економіці країни [4 с. 45].

Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду управління інвестиційним процесом дозволяє зробити висновок про те, що багато аспектів інвестиційної діяльності і оцінки її ефективності не досить повно досліджені в роботах науковців. Її гносеологічними джерелами є положення економічної теорії, що розглядають взаємозв'язки ресурсних і результативних параметрів економічного розвитку: теорії накопичення, теорії відтворення, теорії економічної динаміки, теорії економічного зростання. Недостатня теоретична опрацьованість цих проблем не дозволяє підприємствам ефективно вирішувати цілий ряд управлінських завдань. Тому проблеми зростання ефективності управління інвестиційними процесами необхідно розглядати і вирішувати в тісному взаємозв'язку між макро- і мікрорівнями, що вимагає створення ефективних механізмів управління інвестиційною діяльністю на підприємствах [3, с. 87].

Сучасна система управління інвестиційною діяльністю в Україні, її функціонування вимагають моделювання як бізнес-процесів, так і бізнес-систем на основі досвіду практичної роботи з управління інвестиційною діяльністю, його наукового узагальнення, переходу від методу “проб і помилок” до стрункої методології аналізу та проектування процедур управління інвестиційною діяльністю.

Одним з основних напрямів підвищення ефективності управління інвестиційними процесами на мікрорівні є використання комплексного підходу до інвестування, під яким розуміється комплексне інвестиційне проектування — системно інтегрований процес управління сукупністю інвестиційних проектів, що підпорядковані єдиному стратегічному задуму, орієнтованому на успішну реалізацію інвестиційної програми підприємства. Взаємодія елементних проектів в раціонально складеному комплексному проекті має синергетичний прояв.

В умовах обмежених власних фінансових ресурсів комплексне інвестиційне проектування може розглядатися як один з прийнятних підходів до

управління інвестиційною переважною більшістю підприємств. Застосування даної концепції при реалізації інвестиційної програми підприємства може сприяти оптимізації управлінських рішень в інвестиційній сфері, ефективнішому використанню обмежених інвестиційних ресурсів підприємства, а, отже, і зниженню потреби в ресурсах, що залучаються, позитивній динаміці основних показників фінансово-господарської діяльності.

В наш час ефективність інвестиційної діяльності підприємства в значній мірі залежить від рівня організації управління інвестиційною діяльністю в компанії. Ухвалення рішень про інвестиції є найбільш складним і важливим завданням управління, у зв'язку з чим виникає необхідність інтеграції діяльності всіх учасників процесу управління інвестиційною діяльністю компанії, яку можливо реалізувати тільки через єдину структуру управління інвестиціями в рамках існуючої організаційної структури управління.

Для забезпечення підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю в підприємствах на наш погляд необхідно, перш за все, сконцентрувати увагу на маркетинговій технології управління інвестиційною діяльністю, активізуючою внутрішні резерви підприємства і сприяючою ефективному залученню зовнішніх фінансів.

Значний спад інвестицій, що спостерігається останнім часом, котрий значно перевищує зниження обсягів виробництва, обумовлений тим, що інвестиції в промислові підприємства не забезпечують простого відтворення капіталу. Інвестиційна діяльність підприємств повинна розглядатися як єдність процесів вкладення ресурсів і отримання доходів у майбутньому, що відбуваються в різній часовій послідовності. У трансформаційній економіці значних якісних змін зазнав соціально-економічний механізм інвестування. Економічний зміст цієї категорії наповнюється новими сучасними формами залучення і руху ресурсів, а також ускладненням відносин між учасниками інвестиційного процесу.

Оцінка ефективності інвестиційних проектів повинна ґрунтуватися на додержанні основних принципів, що охоплюють всі стадії життєвого циклу, моделювання грошових потоків, можливість порівняння умов реалізації різних проектів, позитивність та досягнення максимуму ефекту, врахування чинника часу та найбільш істотних наслідків, а також врахування впливу інфляції, невизначеності й ризиків. Інвестиційна привабливість підприємств також залежить значною мірою від моделі його інвестиційної поведінки, що включає систему мотивації, яка спонукала б його до активізації інвестиційної діяльності.

Таким чином головною метою управління інвестиційною діяльністю підприємства є отримання можливого максимального прибутку не тільки в поточному, а й у перспективному періодах. Це вимагає розробки таких задач управління, які забезпечували б реалізацію головної мети інноваційної діяльності, що полягає в досягненні: достатньої інвестиційної підтримки необхідних темпів розвитку поточної діяльності підприємства; балансу максимальної прибутковості з урахуванням прийнятного ступеня ризику;

ліквідності інвестицій, можливостей швидкого реінвестування капіталу при змінах чинників внутрішнього та зовнішнього середовищ; можливості реалізації програм соціального розвитку колективу.

Література

1. Закон України “Про інвестиційну діяльність” від 18 вересня 1991 року № 1560-ХІІ // Інфодиск: Законодавство України.
2. Глазунов В. Н. Финансовый анализ и оценка риска реальных инвестиций. — М.: Финстатинформ, 2007. — 135 с.
3. Данілов О. Д., Івашина Г. М., Чумаченко О. Г. Інвестування: Навчальний посібник. — К., 2001. — 364 с.
4. Щербак А. В. Інформаційне забезпечення інвестиційної діяльності на підприємстві // Актуальні проблеми економіки. — 2006. — № 3. — С. 103–107.
5. Економіка України // Аналітичний журнал // Іноземні інвестиції в сучасних умовах: досвід, статистика, проблеми. — 2001. — № 1.